

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Cob/49/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8519201759
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8519201759.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a členov senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Andreja Radomského v sporovej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 36 857 033, proti žalovanému: V. Š., Y.. XX.X.XXXX, E. XXX XX Č. XX, zastúpenému: Právna pomoc poškodeným, so sídlom Janka Kráľa č. 200/12, 082 71 Lipany, IČO: 50 951 947, o zaplatenie 1.061,48 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 5Cb/34/2019-123 zo dňa 25.6.2021, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti výroku I. o uložení povinnosti žalovanému plniť žalobcovi a výroku III. o náhrade trov konania.

Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 203,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 203,- eur od 15.11.2019 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok). V prevyšujúcej časti žalobu zamietol (II. výrok). Žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 61,76 % s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím po právoplatnosti tohto rozsudku (III. výrok).

2. Vychádzal zo zistenia, že strany sporu uzatvorili dňa 26.5.2016 Zmluvu o úvere č. XXXXXX - XXXXX, na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 1.500,- eur na výkon jeho podnikateľskej činnosti a žalovaný sa zaviazal splatiť úver v 12. mesačných splátkach vo výške 196,54 eur, splatných podľa splátkového kalendára, v zmysle ktorého posledná splátka mala byť uhradená dňa 25.5.2017. Podľa bodu 3.1. zmluvy sa dlžník (žalovaný) zaviazal zaplatiť veriteľovi zmluvnú odmenu, ktorá predstavuje úroky za poskytnutie úveru, a to sumu 71,54 eur mesačne, pričom sa uhrádza spolu so splátkou úveru ku dňu jej splatnosti podľa splátkového kalendára (článok 3 zmluvy). V prípade, že by žalovaný neuhradil ktorúkoľvek splátku podľa aktuálneho splátkového kalendára do 75 kalendárnych dní odo dňa jej splatnosti, veriteľ bol oprávnený požadovať úhradu všetkých splátok a záväzkov, ktoré sa majú podľa zmluvy stať splatnými v budúcnosti, a to ku dňu uvedenému v oznámení. Ak by sa stali okamžite splatnými všetky záväzky žalovaného, žalovaný bola povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,1 % denne z dlžnej sumy za každý deň omeškania s tým, že ak sankcie za omeškanie dosiahnu sumu rovnajúcu sa sume všetkých splátok podľa splátkového kalendára, odo dňa nasledujúceho bol žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania podľa nariadenia vlády č. 21/2013 Z. z. (článok 10 zmluvy). Žalovaný na predmetný úver žalobcovi zaplatil dňa 22.7.2016 platbu vo výške 197,- eur, dňa 23.8.2016 platbu vo výške 200,- eur, dňa 3.10.2016 platbu vo výške 150,- eur, dňa 15.11.2016 platbu

vo výške 100,- eur, dňa 8.2.2017 platbu vo výške 200,- eur, dňa 7.4.2017 platbu vo výške 300,- eur, dňa 9.6.2017 platbu vo výške 100,- eur a dňa 15.6.2018 platbu vo výške 50,- eur, t. j. spolu 1.297,- eur. Ďalšie platby na úver nepoukázal. Oznámením o okamžitej splatnosti zo dňa 7.3.2017 žalobca oznámil žalovanému, že je v omeškaní s úhradou záväzkov, splátok úveru č. X, X, X, X, X, a preto v dôsledku porušenia zmluvných povinností sa dňom 19.3.2017 stávajú splatné všetky splátky a záväzky zo zmluvy, ktorých aktuálna celková výška je v sume 1.698,31 eur. Žalovaný neuhradil dlžné splátky ani v stanovenom čase, preto žalobca pristúpil ku dňu 19.3.2017 k ich zosplatneniu. Toto oprávnenie žalobca ako veriteľ uplatnil v súlade s článkom 10. ods. 10.4 zmluvy, podľa ktorého v prípade omeškania s úhradou splátky podľa aktuálneho splátkového kalendára o viac ako 75 kalendárnych dní, má veriteľ (žalobca) právo požadovať úhradu všetkých splátok a záväzkov, ktoré by sa mali stať splatnými aj v budúcnosti, a to ku dňu uvedenému v oznámení o uplatnení uvedeného práva. Celková suma dlhu žalovaného voči žalobcovi predstavuje súčet neuhradených splátok, ktoré boli zosplatnené na základe uvedeného ustanovenia a predstavuje sumu 1.061,48 eur. Žalovaný ku dňu podania žaloby zaplatil sumu 1.297,- eur. Súd predloženú zmluvu o úvere považoval za spotrebiteľskú zmluvu, ktorá musí spĺňať požiadavky upravené v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ktoré obsahujú právnu úpravu spotrebiteľských zmlúv.

3. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný vzniesol námietku premlčania, sa súd v prvom rade zaoberal tým, či uplatnená pohľadávka nie je premlčaná. V prejednávanej veci žalobca listom zo dňa 7.3.2017 oznámil žalovanému, že k uvedenému dňu eviduje omeškanie s úhradou záväzkov - splátok č. X, X, X, X A. X preto dňom 17.3.2017 sa v dôsledku porušenia zmluvných povinností stávajú splatné všetky splátky a záväzky zo zmlúv. Podľa zmluvy o splátkovom úvere boli splátky splatné vždy k 25. dňu v kalendárnom mesiaci, takže vyhláseniu mimoriadnej splatnosti bezprostredne predchádzala v prejednávanej veci splátka splatná dňa 25.2.2017. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti pohľadávky je právom veriteľa, je na ňom, či ho využije, musí však toto právo uplatniť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť listom zo dňa 7.3.2017, teda bezprostredne predchádzajúcou splátkou bola splátka splatná dňa 25.2.2017. V zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nesporne vyplýva možnosť vykonať právo zosplatnenia až po trojmesačnom omeškaní so splatením príslušnej splátky. Preto v danom prípade možno konštatovať, že žalobca využil svoje právo požadovať zosplatnenie celej pohľadávky pred splatnosťou splátky dňa 25.3.2017, a to pre nesplatenie splátok, s ktorými bol žalovaný v trojmesačnom omeškaní ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru t. j. v prejednávanej veci so splátkou, splatnou najskôr dňa 25.2.2017 a najskôr dňa 25.12.2016. Ak teda v prerokovanej veci išlo o zosplatnenie splátky splatnej 25.12.2016, týmto dňom začala plynúť premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu žalovanému a trojročná premlčacia doba by uplynula dňa 25.12.2019. Žalobca podal žalobu 19.12.2019, teda pred uplynutím premlčacej doby, ktorá by mu bola uplynula dňa 25.12.2019.

4. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí povinne obsahovať osobitné náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonom ustanovení nespája s následkom neplatnosti zmluvy o úvere, avšak poskytuje ochranu spotrebiteľovi tým, že ak zmluva uzatvorená so spotrebiteľom neobsahuje tam (v § 9 ods. 2 ZoSÚ) predpísané náležitosti, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd zistil, že predmetná zmluva o úvere zo dňa 26.5.2016 neobsahuje zákonom vyžadované náležitosti, a to tie, ktoré sú stanovené v § 9 ods. 2 písm. f/, g/, i/, k/ ZoSÚ. Neuvedenie týchto náležitostí malo za následok, že zmluva o spotrebiteľskom úvere sa považovala za bezúročnú a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy). Ďalej súd z obsahu ustanovení čl. 2.1 a 3.1 zmluvy zistil, že pri splátke 196,54 eur mesačne bola dohodnutá zmluvná odmena, ktorá mala predstavovať aj úrok za poskytnutý úver, vo výške 71,54 eur. Z uvedeného vyplýva, že z jednotlivých splátok 196,54 eur predstavovala splátka istiny sumu 125,- eur a teda zmluvná odmena vo výške 71,54 eur v percentuálnom prepočte predstavovala 57,23 % úrok ročne, čo je podľa názoru súdu v rozpore s dobrými mravmi. Podľa Národnej banky Slovenska v čase uzatvorenia zmluvy (máj 2016) bola priemerná výška úrokov pri nových spotrebiteľských úveroch vo výške 5,80 % s dobou splatnosti 1-5 rokov a 5,06 % s dobou splatnosti do 1 roka. Zmluvou o úvere stanovená úroková sadzba zahrnutá do zmluvnej odmeny 11-násobne prevyšuje túto priemernú úrokovú sadzbu. Takáto výška úroku, ktorá zjavne a podstatne prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, predstavuje hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán, preto ju súd vyhodnotil ako absolútne neprimeranú a v rozpore s dobrými mravmi. Podobne súd vyhodnotil aj skutočnosť, že v zmluve absentuje údaj o percentuálnom vyjadrení úrokov, keďže sú vyjadrené iba ako zmluvná odmena. Žalobca v zmluve uviedol

iba číselný údaj o tom, že úroky predstavujú určitú časť splátky, ale neuviedol skutočnú percentuálnu výšku úrokov. Pri percentuálnom vyjadrení zmluvného úroku vo výške 57,23 % ročne, je len veľmi ťažko predstaviteľný záujem akéhokoľvek záujemcu o takýto úver, preto súd dojednanie úrokov uvedeným spôsobom, t.j. v číselnom (spotrebiteľa zavádzajúcom) vyjadrení, považoval za v rozpore s dobrými mravmi. Rovnako je v rozpore s dobrými mravmi aj žalobcom požadovaná zmluvná pokuta vo výške 0,1 % denne z dlžných súm, po prepočte 36,5 % ročne. Keďže súd ustálil, že z dôvodu absencie obligatórnych náležitostí uvedených v § 9 ods. f/, g/, i/, k/ zákona č. 129/2010 Z.z. sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje podľa § 11 ods. 1 za bezúročný a bez poplatkov, má žalobca nárok len na vrátenie skutočne poskytnutej sumy. V konaní nebolo sporné, že zo strany žalobcu bola žalovanému vyplatená suma 1.500,- eur, z ktorej žalovaný splatil 1.297,- eur. Preto súd zaviazal žalovaného k úhrade sumy 203,- eur a v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

5. Žalobca si uplatnil aj úroky z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 1.064,48 eur od 15.11.2019 do zaplatenia. Vzhľadom na to, že súd predmetný právny vzťah posúdil ako spotrebiteľský, zaviazal žalovaného na zaplatenie zákonného úroku z omeškania v zmysle ustanovení občianskeho práva, a to vo výške 5 % ročne z priznanej dlžnej sumy 203,- eur od 15.11.2019 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti nárok žalobcu zamietol.

6. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca si v konaní uplatnil nárok na zaplatenie sumy 1.061,48 eur. Úspešný bol v časti 203,- eur, čo predstavuje 19,12 % uplatneného nároku. Neúspešný bol v časti 80,88 %, ktorá predstavuje úspech žalovaného. Prevyšujúci úspech žalovaného tak predstavuje 61,76 %.

7. Proti tomuto rozsudku voči výroku I., ktorým súd žalobe žalobcu čiastočne vyhovel vrátane súvisiaceho výroku III. o trovách konania v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný a navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a žalobu v celom rozsahu zamietol.

8. Odvolanie podal z dôvodov, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ CSP), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

9. Namietal, že nárok žalobcu je premlčaný. Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatenia splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Z Listu zo dňa 7.3.2017 je jednoznačne preukázané, že vyhlásenie splatnosti úveru a aj doba kedy si po prvýkrát žalobca mal uplatniť nárok na súde je počnúc dňom 25.10.2016, kedy sa žalovaný po prvýkrát dostal do omeškania. Podľa § 103 OZ plynú premlčacie doby osobitne pre každú splátku, ale keď dôjde k zosplateniu, tak premlčacia doba sa počíta od splatnosti prvej omeškanej splátky. Žalovaný sa omeškal prvýkrát s plnením splátky splatnej 25.10.2016, pre ktorú aj došlo k zosplateniu, a preto už od 25.10.2016 začala plynúť všeobecná trojročná doba, ktorá uplynula 25.10.2019. V tejto lehote si žalobca svoj nárok neuplatnil. Návrh na súd bol podaný dňa 19.12.2019. Žalobca zaplatenie prvej splátky mohol uplatniť najneskôr dňa 25.10.2016, druhej splátky dňa 25.11.2016 a tretej splátky dňa 25.12.2016. V prehľade splátok a listu žalobcu zo dňa 7.3.2017 je jednoznačne preukázané, že žalovaný už 25.12.2016 bol v omeškaní troch splátok úveru. Právo na vydanie plnenia z úverovej zmluvy je premlčané.

10. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

11. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

12. V odvolacom konaní bol preskúmaný len výrok napadnutého rozsudku, ktorým prvoinštančný súd žalobe žalobcu čiastočne vyhovel (I. výrok), ako aj súvisiaci výrok o trovách konania (III. výrok), a preto výrok rozsudku, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol (II. výrok), ktorý napadnutý nebol, v odvolacom konaní preskúmaný nebol, a ako taký nadobudol právoplatnosť.

13. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

14. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

15. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

16. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

17. V prípade ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, je dlžník povinný uhradiť každú splátku k dohodnutému termínu splatnosti. Veriteľ môže od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou podľa dohody účastníkov, na základe rozhodnutia súdu či uznania práva. Každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, a preto pre každú z nich plynie 3-ročná premlčacia lehota samostatne.

18. Predčasnú splatnosť úveru môže veriteľ za podmienok stanovených v § 53 ods. 9 v spojení s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka vyvolať jednostranným právnym úkonom.

19. V ustanovení § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ustanoveniu § 101 špeciálne, je počiatok premlčania upravený odlišne od všeobecného. Podľa vety druhej, v prípade tzv. zosplatnenia dlhu len pre v budúcnosti splatnej splátky premlčacia lehota začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, avšak tej, ktorá bolo dôvodom pre uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Premlčanie celého zvyšku dlhu preto nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka veriteľom, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva, čo je v prejednávanej veci rozhodujúce.

20. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka modifikuje ustanovenie § 565 vo vzťahu k spotrebiteľským zmluvám. Uvedené zákonné ustanovenie spresňuje podmienky splácania záväzkov zo spotrebiteľských zmlúv v splátkach. Podľa tejto právnej úpravy dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z ustanovenia § 565, t.j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní.

21. Ustanovenie § 53 ods. 9 dopadá na poslednú vetu v § 565 tak, že upravuje, odkedy môže dodávateľ toto právo uplatniť a súčasne pri spotrebiteľských zmluvách vylučuje aplikáciu poslednej vety § 565 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného teda vyplýva, že dodávateľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak sú splnené podmienky v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

22. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je lex specialis k § 565 Občianskeho zákonníka a to z dôvodu, že veriteľ by logicky nemohol vykonať zosplatnenie do splatnosti najbližšej splátky tak, (tak ako mu to ukladá § 565 Občianskeho zákonníka) a zároveň dodržať požiadavku vyplývajúcu z § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorá veriteľovi umožňuje využiť zosplatnenie podľa § 565 najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva), t. j. v čase, keď ďalšie mesačné splátky sú už splatné. Súbeh uvedených ustanovení by bol možný len v prípade, ak by bolo splácanie nastavené na dlhšej ako 3 - mesačnej báze, čo však rozhodne nie je bežné. Aj v komentári: Fekete, I.: Občiansky zákonník 2. Veľký komentár. Bratislava, Eurokódex, 2011, strana 1654 je uvedené: „Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka o strate výhody splátok je modifikované do vzťahu k plneniu zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach. Podľa § 53 ods. 8 (pozn. v súčasnosti ide o ods. 9 §-u 53 OZ), platí, že veriteľ je v prípade nesplnenia niektorej splátky oprávnený požadovať od dlžníka

zaplatenie celého zvyšku pohľadávky najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplacením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“ Aj ďalší komentár výslovne uvádza, že možnosť zosplatiť úver sa vzťahuje na prvú splátku, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní viac ako 3 mesiace (viď Števček, Dulák, Bajánková, Fečík, Sedláčko, Tomašovič a kol., Občiansky zákonník /I. a II. zväzok, 1. vydanie, 2017, Nakladateľstvá C. H. Beck: „Vo vzťahu k samotnej dikcii ustanovenia ods. 8 zákonodarca hypotézu právnej normy ustalať s ohľadom na plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach a teda je zrejme, že spravidla pôjde o peňažné plnenie, ktoré spotrebiteľ realizuje postupnými platbami podľa dohody s dodávateľom. Vo všeobecnosti sa nedá vylúčiť, že uvedené ustanovenie môže byť aktuálne aj v prípade nepeňažného plnenia, čo sa podáva aj zo všeobecnej dikcie § 565 OZ. Podstatné však je to, že ide o prípad plnenia v splátkach ako výhodu, ktorou disponuje spotrebiteľ pri plnení záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy. Zákonodarca pre konanie dodávateľa a jeho právo vyhlásiť splatnosť celej pohľadávky, a tým na strane spotrebiteľa privodiť stav straty výhody splátok stanovil kumulatívne zákonné podmienky pozostávajúce z oddialenia výkonu práva dodávateľa a súčasne jeho pozitívneho konania smerujúceho k včasnému upozorneniu na uplatnenie svojho práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. V poradí prvá z kumulatívnych zákonných podmienok ustanovuje, že právo na jednorazové splatenie pohľadávky bude mať veriteľ najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplacením splátky. Možno považovať za pozitívne, že zákonodarca opustil počet splátok, s ktorými má byť spotrebiteľ v omeškaní a podmienku koncipoval vzhľadom na konkrétnu lehotu a plynutie času od omeškania so splátkou. Ak zákon vymedzuje podmienku omeškania splátky spotrebiteľa, myslí tým omeškanie v poradí prvej splátky za predpokladu, že táto nebude spotrebiteľom uhradená. Vzhľadom na povahu dikcie treba ods. 8 vykladať spôsobom, že dodatočné uhradenie omeškanej splátky spotrebiteľom oneskorene konzumuje právo dodávateľa na jednorazové zosplatenie pohľadávky. Tento právny záver možno odobriť aj vzhľadom na dikciu § 565 Občianskeho zákonníka, ktorá rovnako časovo limituje právo dodávateľa vykonať jednorazové zosplatenie pohľadávky. Keďže ustanovenie ods. 8 malo predstavovať výhodnejší právny režim oproti všeobecnej norme § 565 Občianskeho zákonníka, je potrebné ustáliť, že právo podľa ods. 8 môže dodávateľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť a len za predpokladu, že omeškanie s (prvou) splátkou trvá. Ak uvádzame prvú splátku, máme tým na mysli aj každú ďalšiu splátku, ktorá bude vnímaná ako prvá omeškaná splátka napr. v prípade, ak sa spotrebiteľ omešká s tromi po sebe idúcimi splátkami, rozhodujúca bude v poradí prvá omeškaná splátka.“

23. Uvedený komentár zodpovedá aj princípom formálnej logiky, ktorej by však nezodpovedal výklad, podľa ktorého by veriteľ v prípade, ak by bol spotrebiteľ v omeškaní s piatimi splátkami, ako tomu bolo aj v prejednanom prípade, keď k okamihu zosplatenia bol v omeškaní so splátkami za mesiac október 2016, november 2016, december 2016, január 2017 a február 2017, pristúpil k zosplateniu úveru kvôli omeškaniu spotrebiteľa s poslednou, či predposlednou z nich a to v čase, keď spotrebiteľ s týmito nebol v omeškaní ešte 3 mesiace. Preto je zrejme, že s poukazom na § 103 Občianskeho zákonníka premlčacia doba začala plynúť odo dňa zročnosti splátky za mesiac december 2016, t. j. od 25.12.2016 a uplynula dňa 25.12.2019, zatiaľ čo žaloba bola podaná dňa 18.12.2019, t. j. ešte pred jej uplynutím. Námiетка premlčania je preto nedôvodná.

24. Iné odvolacie námietky žalovaný nevzniesol.

25. Keďže argumentácia uvedená v odvolaní žalovaného nebola spôsobilá privodiť mu priaznivejšie rozhodnutie vo veci, odvolací súd túto vyhodnotil ako nedôvodnú a rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti výroku I., ktorým súd žalobe čiastočne vyhovel ako vecne správny postupom podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, vrátane výroku III. o trovách konania, voči ktorému neboli vznesené žiadne odvolacie námietky.

26. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalobca ako sporová strana, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, má nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalovanému, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

27. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá ma vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).